

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 220 — Nr 347 z dnia 30.X.1952 r. w sprawie zasad i trybu planowania oraz finansowania eksploatacji wstępnej nowouruchomionej produkcji w czynnych zakładach przemysłowych.

Poz. 221 — Nr 350 z dnia 4.XI.1952 r. zmieniające zarządzenie

nie w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków.

Poz. 222 — Nr 351 z dnia 4.XI.1952 r. w sprawie przygotowania bocznie kolejowych użytku niepublicznego do pracy w okresie zimowym.

Poz. 223 — Nr 352 z dnia 5.XI.1952 r. zmieniające zarządzenie w sprawie limitowania mocy elektrycznej.

220.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

Nr 347 z dnia 30 października 1952 r.
(znak PR1R-05-37)

w sprawie zasad i trybu planowania oraz finansowania eksploatacji wstępnej nowouruchomionej produkcji w czynnych zakładach przemysłowych.

W celu uregulowania i ujednoczenia zasad i trybu planowania eksploatacji wstępnej nowouruchomionej produkcji w czynnych zakładach przemysłowych, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190) oraz rozporządzenia z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przypadku uruchamiania w zakładach czynnych nowej produkcji o nie stosowanym dotychczas procesie technologicznym, dyrektor właściwego centralnego zarządu decyduje, czy produkcja właściwa powinna być poprzedzona okresem eksploatacji wstępnej.

2. Prace związane z przygotowaniem i uruchomieniem produkcji, przykładowo dla przemysłów metalowych będą obejmować:

1) projektowanie i konstruowanie wyrobów oraz opracowanie procesów technologicznych ich wytwarzania, względnie adaptację konstrukcji wyrobów i adaptację procesów technologicznych ich wytwarzania,

2) projektowanie, konstruowanie i opracowanie procesów technologicznych wykonania specjalnych narzędzi, przyrządów i pomocy warsztatowych, względnie adaptację konstrukcji i procesów technologicznych wykonania specjalnych narzędzi, przyrządów i pomocy warsztatowych,

3) opracowanie i dokumentację norm pracy, zużycia materiałów, sporządzenie kalkulacji wstępnej względnie ich adaptację,

4) opracowanie warunków technicznych odbioru surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych, lub adaptację warunków technicznych,

5) badanie materiałów, półfabrykatów, narzędzi i przyrządów do produkcji nowych wyrobów,

6) wyprodukowanie wyrobów próbnych, badanie ich łącznie z naprawą błędów wykrytych przy badaniu,

7) korektę dokumentacji technicznej na skutek wad i błędów wyrobów próbnych wykrytych w trakcie ich badania,

8) korektę dokumentacji technicznej przy przejściu na produkcję seryjną lub masową.

§ 2. 1. Decyzja wprowadzająca okres eksploatacji wstępnej powinna określać:

1) czas trwania eksploatacji wstępnej niezbędnej dla opóźnienia technologii procesu produkcyjnego oraz ostateczny termin zakończenia okresu eksploatacji wstępnej,

2) rodzaj, jakość oraz ilość produkcji próbnej przewidzianej do wyprodukowania w tym okresie.

2. Decyzja powyższa stanowi jedną z wytycznych do projektu planu.

§ 3. Działalność gospodarcza w okresie eksploatacji wstępnej podlega planowaniu. Opracowanie i zatwierdzenie planu eksploatacji wstępnej następuje w trybie ustalonym dla opracowania i zatwierdzenia projektu planu i planu techniczno-przemysłowo-finansowego.

§ 4. 1. Działalność gospodarczą w okresie eksploatacji wstępnej nowej produkcji w zakładach czynnych należy ująć w odrębną część składową projektu planu oraz planu techniczno-przemysłowo-finansowego i włączyć poszczególnymi elementami do ogólnych liczb planu przedsiębiorstwa.

2. Projekt planu i plan techniczno-przemysłowo-finansowy powinien obejmować całokształt działalności przedsiębiorstwa w danym roku, a plan eksploatacji wstępnej stanowi załącznik do planu ogólnego.

§ 5. Plan eksploatacji wstępnej nowej produkcji w zakładach czynnych powinien zawierać co najmniej:

1) ilość produkcji odpowiadającej warunkom technicznym i wartość wg cen niezmiennych i cen zbytu,

2) zaopatrzenie w oparciu o normy zużycia z uwzględnieniem potrzeb wynikających z prób, badań itp., występujących przy rozpoczęciu produkcji. Plan zaopatrzenia ujęty powinien być wartościowo odnośnie wszystkich materiałów oraz ilościowo w odniesieniu do materiałów bilansowanych centralnie wg wykazu PKPG Nr 29c,

3) przeciętne zatrudnienie,

4) średnie płace, fundusz płac, bezosobowy fundusz płac i świadczenia socjalne,

5) zestawienie kosztów w układzie rodzajowym oraz

w układzie kalkulacyjnym wg schematu obowiązującego w danym przemyśle,

6) normatyw środków obrotowych — nakłady przyszłych okresów obejmujące planowane narastające nakłady okresu eksploatacji wstępnej pomniejszone o planowane wpływy ze sprzedaży wyrobów wyprodukowanych w tym okresie.

§ 6. 1. W razie gdy okres eksploatacji wstępnej rozpoczyna się w roku planowanym, a kończy się w roku następnym, plan eksploatacji wstępnej powinien obejmować cały ten okres i dzielić się na część obejmującą okres do końca roku planowanego i część obejmującą okres eksploatacji wstępnej przewidzianej w roku następnym.

2. Część planu eksploatacji wstępnej obejmującą okres do końca roku planowanego włącza się do ogólnego projektu planu lub planu techniczno-przemysłowo-finansowego przedsiębiorstwa.

§ 7. 1. Wykonanie ustalonej ilości produkcji próbnej odpowiadającej warunkom technicznym w okresie krótszym niż ustalony w decyzji (§ 2) skraca okres eksploatacji wstępnej. Zakończenie tego okresu przed ustalonym terminem zarządza dyrektor przedsiębiorstwa na wniosek komórki kontroli technicznej po przyjęciu przez nią ostatniej partii wyrobów, planowanych do wyprodukowania w okresie eksploatacji wstępnej.

2. Niewykonanie ilości produkcji ustalonej dla okresu eksploatacji wstępnej lub nieuzyskanie jakości odpowiadającej warunkom technicznym odbioru — nie upoważnia do przedłużenia okresu eksploatacji wstępnej. W wyjątkowych przypadkach właściwy minister na wniosek centralnego zarządu — może okres ten przedłużyć.

§ 8. Właściwy minister na wniosek centralnego zarządu ustali czas i sposób umarzania nakładów przyszłych okresów, związanych z okresem eksploatacji wstępnej. Okres umarzania nie powinien wynosić więcej niż 3 lata.

§ 9. Źródłem finansowania okresu eksploatacji wstępnej są środki obrotowe. Finansowanie następuje w trybie przewidzianym dla finansowania środków obrotowych (uchwała Prezydium Rządu Nr 878 z dnia 12.12.1951 r. w sprawie zasad finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw państwowych — Monitor Polski A-103, poz. 1501).

§ 10. Postanowienia niniejszego zarządzenia obowiązują przy opracowaniu projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1953.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
MINISTER FINANSÓW w z. J. Kole

221.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 350 z dnia 4 listopada 1952 r.

(znak TE-5A-09)

zmieniające zarządzenie w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków.

§ 1. W § 3 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 316 z dnia 8 sierpnia 1951 r. w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 232 i Nr 29, str. 397)

wyrazy „w ciągu miesiąca“ zastępuje się wyrazami „w ciągu trzech miesięcy“.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 30 września 1952 r.
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

222.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 351 z dnia 4 listopada 1952 r.

(znak KL2E01-50)

w sprawie przygotowania bocznic kolejowych użytku niepublicznego do pracy w okresie zimowym.

Jak wykazała praktyka ubiegłych lat, bocznic kolejowe użytku niepublicznego nie zawsze dobrze przygotowywane są do pracy w okresie zimowym, co wywołuje szereg trudności ruchowych oraz powoduje przerwy w pracy bocznic. W związku z powyższym, w porozumieniu z Ministrem Kolei, zarządza się co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się wszystkie jednostki gospodarki społecznej użytkujące bocznic kolejowe (użytkowników bocznic) do poczynienia niezbędnych przygotowań w zakresie walki ze śniegiem i mrozem, w szczególności przygotowania niezbędnego sprzętu do akcji odśnieżnej, a mianowicie:

- 1) łopaty żelazne i drewniane oraz miotły brzoźowe do usuwania śniegu,
- 2) oskardy, drągi żelazne, skrobaczki do usuwania lodu,
- 3) piecyki (kosze żelazne na koks) do odmrażania zwrotnic,
- 4) piasek do posypywania miejsc oblodzonych,
- 5) sól skażona do posypywania przejazdów,
- 6) smary niezamarzalne (zimowe np. olej solarowy),
- 7) zasłony odśnieżne.

§ 2. Zobowiązuje się użytkowników bocznic do wyznaczenia odpowiedzialnego pracownika dla zorganizowania i kierowania akcją walki ze śniegiem i mrozem. Pracownik ten powinien być w kontakcie z zawiadowcą stacji Polskich Kolei Państwowych (PKP) zarówno w czasie przygotowań jak i samej akcji oraz zapoznać się z obowiązującą w PKP „Tymczasową instrukcją do skoordynowanej walki ze śniegiem i mrozem na PKP“ Nr D. 25a.

§ 3. 1. Dla akcji walki ze śniegiem i mrozem użytkownicy bocznic wyznaczają potrzebną ilość pracowników, których należy zaopatrzyć w odpowiednią odzież ochronną.

2. W czasie akcji pracownicy, o których mowa w ust. 1, podporządkowani są pracownikowi organizującemu i kierującemu akcją walki ze śniegiem i mrozem (§ 2).

§ 4. Zobowiązuje się użytkowników bocznic do sprawdzenia i ewentualnego zabezpieczenia (naprawy) przed nastaniem mrozów:

- 1) magazynów (czy ściany, drzwi i dachy są dostatecznie szczelne, a wyporniki i krokwie podtrzymujące dach czy wytrzymują ciężar śniegu),
- 2) ramp, a w szczególności drewnianych (czy podpórki nie są przegniłe i nie grożą zawaleniem wskutek dużych zmian temperatury w zimie),
- 3) rowów ściekowych, odwodnień i przepustów,
- 4) wszelkich urządzeń bezpieczeństwa ruchu (urządzenia powinny być dobrze oczyszczone ze smaru, rdzy i zanieczyszczeń oraz dokładnie uregulowane i naoliwione).

§ 5. Użytkownicy bocznic i obsługujące bocznicę stacje PKP ustala, które bocznicę w czasie krytycznych warunków zimowych (duże opady lub zawieje śnieżne) muszą być obsłużone planowo bez względu na warunki pracy PKP, a które w tym okresie mogą pozostać czasowo nieobsłużone.

§ 6. Przy przetaczaniu wagonów w okresie zimowym należy zwracać szczególną uwagę na te urządzenia techniczne (rozjazdy i urządzenia nastawcze oraz zależnościowe), które w warunkach zimowych pracują gorzej i ulegają uszkodzeniom. Należy także często sprawdzać stan torów zarówno w czasie mrozów, jak i opadów śnieżnych oraz odwilży.

§ 7. Zobowiązuje się wszystkich użytkowników bocznic do oczyszczania ze śniegu torów bocznicowych nie tylko do punktu zdawczo-odbiorczego, ale także do torów stacyjnych, jeżeli stacje PKP stwierdzą, że nie będą w stanie dokonać oczyszczenia tych torów własnymi środkami.

§ 8. 1. Zobowiązuje się użytkowników większych bocznic i stacji PKP do zbadania, czy istnieją możliwości pracy kolejowych pługów odśnieżnych na tych bocznicach.

2. Kolejowe pługi odśnieżne będą użyte na bocznicach po zaspokojeniu potrzeb PKP, o ile użytkownicy bocznic nie będą w stanie oczyścić toru środkami własnymi.

§ 9. W czasie zawiei śnieżnych wagony czekające na załadunek lub wyładunek należy ustawiać w miejscach nie narażonych na tworzenie się zasp.

§ 10. W czasie akcji odśnieżnej należy rejestrować miejsca zagrożone tworzeniem się zasp w celu zabezpieczenia ich w roku następnym.

§ 11. Ministrowie, których jednostki podległe posiadają bocznicę kolejową użytku niepublicznego, wydadzą w terminie do 1 grudnia 1952 r. zarządzenia wykonawcze, których odpisy prześlą do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Departament Komunikacji i Łączności.

§ 12. Zarządzenie obowiązuje od dnia 20 listopada 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

223.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 352 z dnia 5 listopada 1952 r.

(znak PR6-91-17)

zmieniające zarządzenie w sprawie limitowania mocy elektrycznej.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 310 z dnia 30 lipca 1951 r. w sprawie limitowania mocy elektrycznej (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 226 i Nr 27, poz. 287) wprowadza się następujące zmiany:

1. § 9. otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Ministerstwa: Górnictwa, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Leśnictwa, Gospodarki Komunalnej, Kolei, Żegluga, Transportu Drogowego i Lotniczego, Poczty i Telegrafów, Budownictwa Przemysłowego,

Budownictwa Miast i Osiedli, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, oraz Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji otrzymują dla podległych jednostek kwartalne globalne limity poboru mocy w poszczególnych okręgach energetycznych w okresie szczytowego obciążenia okręgu energetycznego.

2. Limity globalne obejmują sumę jednoczesnego największego poboru mocy w kilowatach z sieci energetyki zawodowej i połączonych z nią elektrowni przemysłowych przez zakłady podlegające poszczególnym centralnym zarządom przemysłu lub jednostkom równorzędnym, na obszarze właściwego okręgu energetycznego.
3. Podstawą do opracowania limitów globalnych są bilanse energetyczne okręgów, sporządzane przez Zarządy Energetyczne Okręgów.
4. Na podstawie bilansów energetycznych okręgów Państwowa Inspekcja Energetyczna opracowuje kwartalne limity globalne z podziałem na miesiące, uzgadnia z zainteresowanymi ministerstwami i przedstawia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia“.

2. Po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Państwowa Inspekcja Energetyczna przesyła zainteresowanym ministerstwom wymienionym w § 9 ust. 1 zatwierdzone przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego kwartalne limity globalne w terminie do dnia 5-go miesiąca poprzedzającego kwartał, zawiadamiając jednocześnie Zakłady Zbytu Energii o zatwierdzonych limitach.

2. Ministerstwa obowiązane są w terminie do dnia 20-go miesiąca poprzedzającego kwartał rozdzielić limit globalny, zawiadomić każdy z podległych im zakładów przemysłowych położonych na terenie okręgu energetycznego o przydzielonym mu limicie i przesłać w tym terminie zarządom energetycznym okręgu wykaz przydziałów.

3. Zarządy okręgów energetycznych w ciągu 5 dni po otrzymaniu wykazu przydziałów obowiązane są przesłać zakładom przemysłowym nakaz ograniczeniowy. Do czasu otrzymania nakazu ograniczeniowego obowiązuje odbiorcę nakaz z poprzedniego kwartału.

4. Nakaz ograniczeniowy powinien zawierać następujące dane dla poszczególnych miesięcy kwartału:

1) wielkość limitu mocy w kW w godzinach trwania szczytu rannego i wieczornego,

2) godziny trwania szczytu rannego i wieczornego,

3) ewentualne dalsze wytyczne dla odbiorcy, jak miesięczny pobór energii w kWh, dobowy pobór energii w dni robocze i w dni wolne od pracy oraz pobór energii w godzinach szczytu rannego i wieczornego.

5. W razie nieotrzymania wykazu przydziałów w terminie określonym w ust. 2 Zarządy Energetyczne Okręgu mają prawo obniżyć o 10%

w pierwszym miesiącu kwartału nakaz ograniczeniowy z ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału aż do czasu otrzymania wykazu przydziałów.

6. Ministerstwa mają prawo raz w miesiącu, w ramach limitu globalnego zatwierdzonego dla nich na obszarze danego okręgu energetycznego, zmienić rozdział pomiędzy podległe im zakłady przyznanych limitów na miesiąc następny, zawiadamiając o zmianach Zarząd Energe-

tyczny Okręgu, który wysyła zakładom nowy nakaz ograniczeniowy.

7. Dla odbiorców, nie podlegających ministerstwom wymienionym w § 9 ust. 1 limity ustalają Zarządy Energetyczne Okręgów na podstawie analizy poboru mocy".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

KOMUNIKAT W SPRAWIE PRENUMERATY NA 1953 ROK.

Przypominamy jeszcze raz o konieczności odnowienia prenumeraty na rok 1953 do dnia 15 grudnia br. w urzędach pocztowych lub u listonoszy.

URZĘDY, INSTYTUCJE I ORGANIZACJE, KTÓRE Z POWODU BRAKU KREDYTÓW NIE BĘDĄ MOGŁY DO DNIA 15 GRUDNIA BR. UIŚCIĆ PRENUMERATY ZA ROK 1953 GOTÓWKĄ, PRZEŚLAĆ DO DNIA 1 GRUDNIA BR. NA ADRES PPK „RUCH“ — CENTRALNA EKSPEDYCJA WARSZAWA, UL. SREBRNA 12, ZAMÓWIENIE PISEMNE.

Zamówienia pisemne winny być podpisane przez dyrektora i głównego księgowego, zawierać ilość zamówionych egzemplarzy oraz dokładny termin i sposób uregulowania należności w 1953 roku.

Cena prenumeraty „BIULETYNU PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO“ wynosi: rocznie zł 64,80, półrocznie zł 32,40.

Uprzedzamy, że spóźnione wpłaty lub zamówienia pisemne spowodują niedostarczenie czasopisma z początkiem 1953 roku.

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP1P/C-502/52 z dnia 8.XI.52 r., podpisano do druku dnia 17.XI.52 r., druk ukończono 20.XI.52 r.

Nakład 17195+55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr. ark. wyd. 0,35.

Zam. 4996. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego.

3-B-29150

CENA NUMERU 1 ZŁ 80 GR.